

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i (...) w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Król-Szymielewicz

Protokolant: Justyna Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 marca 2019 r. we W.

sprawy z powództwa Ł. S.

przeciwko (...) SA we W.

o premię roczną

I. zasądza na rzecz powoda Ł. S. od strony pozwanej (...) SA we W. kwotę 73 761,12 zł brutto (siedemdziesiąt trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt jeden złotych dwanaście groszy) tytułem premii rocznej za 2017 rok wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 14 lipca 2018 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza na rzecz powoda od strony pozwanej 7 739 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, a w tym 4 050 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nadaje wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 21 720 zł brutto.

UZASADNIENIE

Powód Ł. S., pozwem z dnia 19 października 2018 r. (data prezentaty Biura Podawczego Sądu) skierowanym przeciwko (...) S.A. z siedzibą we W., wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 73.761,12 zł brutto wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 14 lipca 2018 r. do dnia zapłaty tytułem premii rocznej za 2017 rok oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 3-11).

Uzasadniając roszczenia pozwu, powód podniósł, że od dnia 3 czerwca 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. powoda i pozwaną Spółkę łączyła umowa o pracę, na podstawie której powód pełnił funkcję wiceprezesa zarządu. Oprócz stałego wynagrodzenia, strony ustaliły, że powodowi przysługiwać będą również dodatkowe składniki, tj. premia roczna i nagroda roczna. Premia roczna miała mu przysługiwać na zasadach szczegółowo uregulowanych w § 9 umowy o pracę.

W dalszej kolejności powód podał, że uchwałą nr 41/ (...) z dnia 27 kwietnia 2017 r. Rada Nadzorcza strony pozwanej przyznała mu zaliczkę za I kwartał 2017 r. na poczet premii rocznej w wysokości 22,8% kwoty umówionego wynagrodzenia stałego wypłaconego w I kwartale 2017 r. Przyznana zaliczka została powodowi wypłacona. Następnie uchwałą z dnia 3 sierpnia 2017 r. Rada Nadzorcza podjęła decyzję o nieprzyznaniu powodowi zaliczki za II kwartał 2017 r.

Rada Nadzorcza pozwanej podjęła również uchwałę o przyznaniu powodowi zaliczki za III kwartał 2017 r., w wysokości 24% podstawy, tj. wynagrodzenia stałego otrzymanego przez niego w tym okresie.

Powód wskazał, że w dniu 27 grudnia 2017 r. strony zawarły porozumienie w przedmiocie rozwiązania umowy o pracę, w związku z zamiarem zmiany formy obowiązującej umowy o pracę na umowę o świadczenie usług zarządzania. Zgodnie z porozumieniem, strona pozwana zobowiązana była do zaspokojenia roszczeń powoda z tytułu świadczeń pieniężnych, należnych mu na podstawie umowy o pracę, dotyczących wynagrodzenia stałego, premii rocznej oraz nagrody rocznej, w terminach i na warunkach określonych w umowie o pracę.

Od dnia 1 stycznia 2018 r. do 20 czerwca 2018r. strony łączyła umowa cywilnoprawna o świadczenie usług zarządzania.

Powód podał, że uchwałą nr 78/ (...) z dnia 28 marca 2018 r. Rada Nadzorcza strony pozwanej przyznała mu premię roczną w wysokości 40% kwoty umówionego wynagrodzenia stałego z umowy o pracę wypłaconego powodowi w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. Uchwała weszła w życie z dniem jej podjęcia i podlegała wykonaniu z uwzględnieniem wypłaconych zaliczek. W tym samym dniu Rada Nadzorcza zwróciła się do Walnego Zgromadzenia z wnioskiem o przyznanie powodowi nagrody rocznej za 2017 r. w wysokości dwukrotności stałego wynagrodzenia miesięcznego liczonego proporcjonalnie do przepracowanego okresu. We wniosku wskazano, że w 2017 r. pierwszy raz od czterech lat wypracowano zysk netto, który znacznie przekraczał założenia planu rzeczowo-finansowego. Wskazano, że osiągnięcie takiego planu było możliwe dzięki podjęciu przez zarząd szeregu działań restrukturyzacyjno-organizatorskich oraz działań skutkujących obniżeniem domiaru podatku VAT z lata 2012-2013.

Następnie powód podniósł, że w czerwcu 2018 r. Rada Nadzorcza strony pozwanej uchwałą nr 8/ (...) odwołała go ze składu zarządu spółki, zaś uchwałą nr 9/ (...) uchyliła uchwałę z marca 2018 r. ustalającą wysokość premii rocznej powoda. W ocenie powoda wskazana uchwała nie wywołała żadnych skutków prawnych, które mogłyby pozbawić go roszczenia o wypłatę premii rocznej. Powód zaznaczył, że nie są mu znane merytoryczne przyczyny zmiany decyzji przez Radę Nadzorczą. W ocenie powoda uchwała nr 9/ (...) uchylająca wcześniejszą uchwałę o przyznaniu mu premii rocznej nie wywołała takich skutków prawnych, które pozbawiałyby go roszczenia o jej wypłatę.

Powód wskazał, że wezwał pozwaną do zapłaty dochodzonej niniejszym pozwem kwoty, jednak wezwanie to okazało się bezskuteczne.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. z siedzibą we W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu (k. 89-90).

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie, strona pozwana zarzuciła, że stosunek pracy pomiędzy stronami ustął na mocy porozumienia stron z dniem 31 grudnia 2017r. Następnie strony zawarły umowę o zarządzanie o charakterze cywilnoprawnym. Zdaniem strony pozwanej z treści zawartego przez strony porozumienia o rozwiązaniu umowy o pracę wynika, że wyczerpało ono wszelkie roszczenia stron względem siebie, wynikające lub mogące wyniknąć w przyszłości z rozwiązywanej umowy o pracę, z zastrzeżeniem zapisów § 3 umowy. Strona pozwana przyznała, że uchwała nr 9/ (...) z czerwca 2018 r. uchyliła wcześniejszą uchwałę w sprawie przyznania powodowi premii rocznej. Jednocześnie wskazała, że powód nie kwestionuje okoliczności wydania przedmiotowej uchwały, wobec czego brak w obrocie prawnym aktu, który stanowiłby podstawę do wypłaty spornej premii.

W ocenie pozwanego pracodawcy roszczenie powoda jest niezgodne z treścią przepisu art. 8 k.p. i art. 5 k.c.

Pozwana podaje, że powód miał interes prawny w zakwestionowaniu ważności uchwały nr 9/ (...) z czerwca 2018 r. w drodze powództwa o stwierdzenie jej nieważności, jednak z takim powództwem nie wystąpił. W ocenie strony pozwanej okoliczność ta potwierdza, że powód świadomie przyznał ważność przedmiotowej uchwały.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą we W. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie hurtowej sprzedaży odpadów i złomu. W pozwanej Spółce obowiązywał regulamin premiowania oraz zakładowy układ zbiorowy pracy.

Dowód: - odpis z KRS pozwanej, (k. 15-24 oraz k. 96-100);

- statut strony pozwanej, (k. 47-73);
- regulamin premiowania wraz z załącznikami, (k. 140-154)
- zakładowy układ zbiorowy pracy wraz z załącznikami, (k. 155-172).

Powód Ł. S. był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę z dnia 3 czerwca 2016r. na czas określony do dnia odbycia Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia zatwierdzającego sprawozdanie finansowe pozwanej Spółki za rok obrotowy 2018, na stanowisku Wiceprezesa Zarządu. Do obowiązków powoda należało:

- reprezentacja strony pozwanej wobec osób trzecich zgodnie ze sposobem reprezentacji określonym w Statucie;
- bieżące zarządzanie sprawami strony pozwanej, zawieranie umów handlowych i dokonywanie wszelkich czynności prawnych przewidzianych dla członków zarządu;
- opracowywanie, przedkładanie do zatwierdzenia właściwym organom pozwanej planów i programów jej działalności;
- wykonywanie obowiązków wynikających z regulaminu zarządu oraz uchwał Walnego Zgromadzenia i Rady Nadzorczej;
- zapewnienie prawidłowego i rzetelnego prowadzenia ksiąg rachunkowych pozwanej, umożliwiającego sporządzanie rzetelnych sprawozdań finansowych.

Powód za wykonywanie swoich obowiązków otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 21.720 zł brutto miesięcznie. Ponadto umowa o pracę łącząca powoda ze stroną pozwaną przewidywała możliwość wypłacenia powodowi świadczeń dodatkowych tj. premii rocznej oraz nagrody rocznej.

Zgodnie z § 9 umowy o pracę strona pozwana może wypłacać powodowi premię roczną, zależną od stopnia wykonania przez spółkę i pracownika zadań, wynikających z zatwierdzonego planu na dany rok obrotowy, a także pozytywnej oceny zadań powoda wynikających z umowy. Wskazano, że premia ta wypłacana jest zaliczkowo w okresach kwartalnych, z wyrównaniem rocznym. Z kolei wysokość premii wynosi do 40% sumy 12 stałych wynagrodzeń wypłaconych powodowi w danym roku. W przypadku odwołania pracownika ze stanowiska Wiceprezesa Zarządu, kwota wynagrodzeń stałych wypłaconych w okresie wypowiedzenia umowy o pracę nie podlega zaliczeniu do sumy stanowiącej podstawę do ustalenia premii rocznej.

W §9 ust.3 umowy o pracę strony postanowiły: „Na poczet premii Spółka może wypłacać w okresach za I, II, III kwartał danego roku zaliczki, których wysokość określana jest przez Radę Nadzorczą w zależności od stopnia realizacji zadań za dany kwartał, jednakże nie więcej niż 24% wynagrodzenia stałego powoda wypłaconego w danym kwartale. Wypłacone na poczet premii zaliczki nie podlegają zwrotowi.”

Premia roczna powinna być wypłacona przez pozwaną w ciągu 14 dni od dnia odbycia Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za ostatni dany rok obrotowy, przy czym kwota ta winna uwzględniać sumę wypłaconych na jej poczet zaliczek (§ 9 ust.4).

Ocena wykonania zadań oraz decyzja o przyznaniu i wysokości premii, w tym zaliczek należy do Rady Nadzorczej (§9 ust.5).

W § 10 umowy o pracę przewidziano natomiast możliwość podjęcia przez Zwyczajne Walne Zgromadzenie decyzji o przyznaniu powodowi nagrody rocznej, w wysokości określonej w uchwale Zgromadzenia.

Rada Nadzorcza strony pozwanej w dniu 27 kwietnia 2017r. podjęła uchwałę nr 41/ (...) w sprawie ustalenia wysokości zaliczki za I kwartał 2017r. na poczet premii rocznej dla powoda przyznając mu zaliczkę w wysokości 22,8% kwoty

umownego wynagrodzenia stałego wypłaconego powodowi w I kwartale 2017r. tj. 10.376,89 zł. Zaliczka ta została powodowi wypłacona.

Następnie uchwałą nr 49/ (...) z dnia 3 sierpnia 2017r. Rada Nadzorcza strony pozwanej na podstawie postanowień umowy o pracę z dnia 3 czerwca 2016r. podjęła decyzję o nieprzyznaniu powodowi zaliczki na poczet premii rocznej, za II kwartał 2017r.

Rada Nadzorcza strony pozwanej przyznała natomiast powodowi zaliczkę na poczet premii rocznej za III kwartał 2017r. w wysokości 24% wynagrodzenia stałego otrzymywanego przez powoda w tym okresie, tj. 10.227,29 zł.

Dowód: - umowa o pracę z dn. 3.06.2016r., (k. 25-33) oraz akta osobowe powoda;

- uchwała RN nr (...) z dn. 27.04.2017r., (k. 34);
- potwierdzenie dokonania przelewu przez pozwaną z dn. 28.04.2017r., (k.35);
- uchwała RN nr (...) z dn. 3.08.2017r., (k. 37);
- potwierdzenie dokonania przelewu przez pozwaną z dn. 20.10.2017r., (k.36);
- zaświadczenie o wynagrodzeniu powoda z dn. 8.11.2018r., (k. 85);
- zeznania świadka A. G. (k. 181).

W dniu 28 grudnia 2017r. powód zawarł ze stroną pozwaną porozumienie w przedmiocie rozwiązania umowy o pracę, w związku z zamiarem zmiany podstawy zatrudnienia z obowiązującej umowy o pracę na umowę o świadczenie usług zarządzania. Strony zgodnie postanowiły, że umowa o pracę ulega rozwiązaniu z dniem 31 grudnia 2017r., przy czym wedle § 3 lit. b tego porozumienia strona pozwana zobowiązuje się zaspokoić roszczenia powoda z tytułu należnych mu świadczeń pieniężnych, o których mowa w § 8 (wynagrodzenie stałe), § 9 (premia roczna) i § 10 (nagroda roczna) umowy o pracę za okres do dnia 31 grudnia 2017r., w terminach i na warunkach w niej określonych.

W dniu 1 stycznia 2018r. strony zawarły umowę o świadczenie usług zarządzania, która łączyła strony do dnia 20 czerwca 2018r.

Dowód: - porozumienie w przedmiocie rozwiązania umowy o pracę z dn. 27.12.2017r., (k. 38-39);

- przesłuchanie powoda: k.181 odwrót.

Uchwałą nr 78/ (...) z dnia 28 marca 2018r. „w sprawie ustalenia wysokości premii rocznej dla powoda pełniącego funkcję Wiceprezesa Zarządu w pozwanej spółce, w okresie od dnia 1 stycznia 2017r. do dnia 31 grudnia 2017r.” Rada Nadzorcza pozwanej Spółki działając na podstawie § 9 umowy o pracę z dnia 3 czerwca 2016r. oraz § 3 lit. b porozumienia o rozwiązaniu tej umowy, z dnia 27 grudnia 2017r., przyznała powodowi premię roczną w wysokości 40% kwoty umownego wynagrodzenia stałego wypłaconego za okres od dnia 1 stycznia 2017r. do dnia 31 grudnia 2017r. oraz postanowiła, że uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega wykonaniu z uwzględnieniem wypłaconych już powodowi zaliczek kwartalnych. Wysokość stałego wynagrodzenia powoda za rok 2017r. wyniosła 260.640 zł, wobec czego wysokość całej przyznanej powodowi premii rocznej to 104.256 zł.

Wyniki strony pozwanej za III i IV kwartał 2017r. były wyższe niż zakładały to plany – odpowiednio za III kwartał zadania zostały zrealizowane w 158%, za IV kwartał w 135%.

W tym samym dniu Rada Nadzorcza strony pozwanej wystąpiła z wnioskiem do Walnego Zgromadzenia o przyznanie powodowi nagrody rocznej za rok 2017r. w wysokości dwukrotności stałego miesięcznego wynagrodzenia liczonego proporcjonalnie do przepracowanego okresu na podstawie § 10 umowy o pracę z dnia 3 czerwca 2016r. W uzasadnieniu wniosku Rada Nadzorcza strony pozwanej wskazała, że w 2017r. po raz pierwszy od czterech lat pozwana

Spółka wypracowała zysk netto znacznie przekraczający założenia planu rzeczowo-finansowego, a osiągnięcie takiego wyniku było możliwe dzięki podjęciu przez zarząd szeregu działań restrukturyzacyjno-organizacyjnych oraz działań skutkujących obniżeniem domiaru podatku VAT za lata 2012-2013.

Dowód: - umowa o pracę z dn. 3.06.2016r., (k. 25-33) oraz akta osobowe powoda;

- uchwała nr 78/ (...) z dn. 28.03.2018r. wraz z załącznikami, (k. 40-43);

- wniosek RN z dn. 28.03.2018r., (k. 44).

W dniu 20 czerwca 2018r. Rada Nadzorcza strony pozwanej uchwałą nr 8/ (...) odwołała powoda ze składu Zarządu pozwanej.

Uchwałą nr 9/ (...) z dnia 20 czerwca 2018r. Rada Nadzorcza strony pozwanej uchyliła w/w uchwałą nr 78/ (...) Rady Nadzorczej z dnia 28 marca 2018r. o przyznaniu powodowi premii rocznej oraz postanowiła, że uchwała ta wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Powód był obecny na posiedzeniu Rady Nadzorczej, na której powzięto powyższe uchwały. Pomimo prośby o uzasadnienie uchylenia uchwały w sprawie przyznania powodowi premii rocznej, powód nie został poinformowany o przyczynach tej decyzji.

Powód nie wytaczał powództwa do Sądu Gospodarczego o stwierdzenie nieważności w/w uchwały Rady Nadzorczej strony pozwanej, na podstawie przepisów k.s.h.

Dowód: - uchwała RN nr (...) z dn. 20.06.2018r., (k. 45);

- uchwała RN nr (...) z dn. 20.06.2018r., (k. 46);

- zeznania świadka A. G., (k. 181);

- przesłuchanie powoda, (k. 181).

W dniu 29 czerwca 2018r. odbyło się Zwyczajne Walne Zgromadzenie strony pozwanej, na którym podjęto uchwałą nr 2/ (...) w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego spółki za rok obrotowy od dnia 1 stycznia 2017r. do dnia 31 grudnia 2017r. Strona pozwana wykazała w tym roku obrotowym zysk netto w kwocie 26.168.455,42 zł.

Dowód: - uchwała (...) nr (...) z dn. 29.06.2018r., (k. 74);

- sprawozdanie pozwanej z całkowitych dochodów, (k. 75).

Powód pismem z dnia 18 września 2018r. wezwał stronę pozwaną do zapłaty na jego rzecz przyznanej mu premii rocznej, po odliczeniu zaliczek kwartalnych wypłaconych mu na jej poczet, tj. do zapłaty kwoty 73.761,12 zł, jednak wezwanie to pozostało bezskuteczne.

Dowód: - wezwanie do zapłaty z dn. 18.09.2018r., (k. 76);

- rozliczenie premii rocznej, (k. 133).

Do zapłaty na rzecz powoda pozostaje premia roczna za 2017r. wynosząca 73.761,12 zł brutto.

Dowód: - wyliczenie należnej powodowi premii rocznej przez stronę pozwaną:(k.133);

- przesłuchanie powoda: (k.181).

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako uzasadnione zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił opierając się na dowodach z dokumentów, niekwestionowanych przez strony i niebudzących wątpliwości, które zostały sporządzone w przewidzianej prawem formie, a ich autentyczność nie została podważona przez strony w toku postępowania, w tym zwłaszcza na umowie o pracę łączącej strony, na treści porozumienia w sprawie rozwiązania tej umowy oraz na uchwałach Rady Nadzorczej przywołanych powyżej.

Sąd dał również wiarę konkretnym i logicznym zeznaniom świadka A. G. (dyrektor departamentu kadr) i wyjaśnieniom powoda Ł. S., które nadto korespondowały z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 73.761,12 zł brutto (jak wprost wskazał w toku swych zeznań: „kwota, której dochodzę w pozwie jest wg wartości brutto”) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 14 lipca 2018 r. do dnia zapłaty, tytułem premii rocznej za 2017 rok.

Pozwana Spółka przyznała wszystkie okoliczności faktyczne podawane przez powoda. Wskazała jedynie, że w związku z istnieniem w obrocie prawnym uchwały Rady Nadzorczej nr (...) uchylającej uchwałę nr 78/ (...) stanowiącą podstawę do przyznania powodowi premii rocznej, jej zdaniem brak podstawy prawnej do wypłacenia przedmiotowej premii.

Zgodnie z art. 29 § 1 pkt 3 k.p. jednym z elementów umowy o pracę jest wskazanie pracownikowi wynagrodzenia za pracę odpowiadającego rodzajowi pracy, ze wskazaniem składników tego wynagrodzenia.

W rozpoznawanej sprawie, powód i strona pozwana w umowie o pracę z dnia 03.06.2016r. w rozdziale określonym numerem V ustalili wysokość i zasady przyznawania i wypłacania powodowi należnego mu wynagrodzenia za pracę, stosownego do zajmowanego przez powoda stanowiska Wiceprezesa Zarządu.

W § 8 umowy o pracę strony ustaliły, że powód za wykonywanie swoich obowiązków będzie otrzymywał miesięczne wynagrodzenie stałe, zaś w § 9 i §10 umowy o pracę przewidziano możliwość wypłacania powodowi świadczeń dodatkowych tj. premii rocznej oraz nagrody rocznej.

W myśl § 9 w/w umowy o pracę:

1. „W czasie trwania umowy, Spółka może wypłacać Pracownikowi roczną premię, zależną od stopnia wykonania przez Spółkę i (...) zadań, wynikających z zatwierdzonego planu na dany rok obrotowy, a także pozytywnej oceny zadań określonych w § 3 i § 4, wypłacaną zaliczkowo w okresach kwartalnych, z wyrównaniem rocznym.
2. Premia, o której mowa w ust. 1 wynosi do 40% sumy 12 stałych wynagrodzeń, o których mowa w § 8, wypłaconych w danym roku (za okres styczeń-grudzień). W przypadku odwołania pracownika ze stanowiska Wiceprezesa Zarządu, kwota wynagrodzeń stałych wypłaconych w okresie wypowiedzenia umowy nie podlega zaliczeniu do sumy stanowiącej podstawę do ustalenia premii, o której mowa w zdaniu poprzedzającym.
3. Na poczet premii Spółka może wypłacać w okresach za I, II, III kwartał danego roku zaliczki, których wysokość określana jest przez Radę Nadzorczą w zależności od stopnia realizacji zadań za dany kwartał, jednakże nie więcej niż 24% wynagrodzenia stałego, o którym mowa w § 8 wypłaconego w danym kwartale. Wypłacone na poczet premii zaliczki nie podlegają zwrotowi.
4. Premia roczna powinna być wypłacona przez pozwaną w ciągu 14 dni od dnia odbycia Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za ostatni dany rok obrotowy, przy czym kwota ta winna uwzględniać sumę wypłaconych na jej poczet zaliczek.
5. Ocena wykonania zadań oraz decyzja o przyznaniu (wysokości) premii, w tym zaliczek należy każdorazowo do Rady Nadzorczej.

6. W okresie zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy i wykonywania obowiązków Pracownika w trakcie wypowiedzenia umowy, premia pracownikowi nie przysługuje.

7. W przypadku nieprzepracowania przez Pracownika całego roku kalendarzowego, decyzję dotyczącą przyznania zaliczki bądź wyrównania premii podejmuje Rada Nadzorcza przy uwzględnieniu wykonania zadań, o których mowa w pkt 1, jak również okresu przepracowania.”

Biorąc pod uwagę powyższe zapisy umowy o pracę łączącej strony stwierdzić należało, że powodowi na podstawie § 9 tej umowy w związku z treścią uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 28 marca 2018r. o przyznaniu mu premii rocznej, przysługiwało roszczenie o wypłatę należnej mu premii rocznej za 2017 rok, po odliczeniu zaliczek już wypłaconych powodowi na poczet tejże premii.

W przedmiotowej sprawie, zasady i sposób przyznawania i wypłacania powodowi premii ustalone zostały nie w regulaminie wynagradzania lub premiowania lecz wprost w wiążącej strony umowie o pracę.

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem, o tzw. premii regulaminowej możemy mówić wówczas, gdy zasady jej wypłaty są określone w przepisach płacowych w sposób jednoznaczny i konkretny. Tym samym możliwe jest ustalenie sytuacji, kiedy pracodawca jest zobowiązany do jej wypłaty i w jakiej wysokości. Koreluje to z roszceniowym charakterem premii regulaminowej, albowiem źródło jej powstania nie jest uzależnione od uznania pracodawcy. W momencie spełnienia przez pracownika pozytywnych przesłanek określonych w regulaminie premiowania powstaje po jego stronie prawo do żądania wypłaty świadczenia (por. orzeczenia Sądu Najwyższego: wyrok z dnia 14 kwietnia 2015 r., sygn. II PK 144/14, LEX nr 1712812; wyrok z dnia 26 września 2006 r., II PK 13/06, OSNP 2007 nr 17-18, poz. 254; wyrok z dnia 21 września 1990 r., I PR 203/90, OSP 1991 nr 7-8, poz. 166; wyrok z dnia 30 marca 1977 r., I PRN 26/77, OSNCP 1977 Nr 11, poz. 225; uchwała z dnia 27 kwietnia 1977 r., I PZP 6/77, OSNCP 1977 Nr 11, poz. 207).

W rozpoznawanej sprawie, jak stanowi § 9 umowy o pracę, premia roczna zależała od stopnia wykonania przez Spółkę i powoda zadań, wynikających z zatwierdzonego planu na dany rok obrotowy, a także od pozytywnej oceny zadań określonych w § 3 i § 4 umowy.

Z materiału dowodowego, tj. z wniosku Rady Nadzorczej strony pozwanej z dnia 28.03.2018r. skierowanego do Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy o przyznanie powodowi nagrody rocznej za rok 2017r. na podstawie § 10 umowy o pracę, wynika, iż w 2017 roku pozwana Spółka po raz pierwszy od czterech lat wypracowała zysk netto znacznie przekraczający założenia planu rzeczowo-finansowego, a osiągnięcie takiego wyniku było możliwe dzięki podjęciu właśnie przez zarząd Spółki szeregu działań restrukturyzacyjno-organizacyjnych.

Wobec tego, w ocenie Sądu powód spełnił przesłanki do otrzymania premii rocznej za 2017 rok wskazane w § 9 umowy o pracę.

Ponadto strona pozwana nie podniosła w toku procesu żadnego merytorycznego zarzutu, z którego miałyby ewentualnie wynikać, iż powód nie spełnił określonych w umowie o pracę warunków do przyznania mu i wypłacenia przedmiotowej premii rocznej.

Zresztą - Rada Nadzorcza pozwanej Spółki uchwałą nr 78/ (...) z dnia 28 marca 2018r. działając na podstawie § 9 umowy o pracę z dnia 3 czerwca 2016r. oraz § 3 lit. b porozumienia o rozwiązaniu tej umowy, z dnia 27 grudnia 2017r., przyznała powodowi premię roczną w wysokości 40% kwoty umownego wynagrodzenia stałego wypłaconego za okres od dnia 1 stycznia 2017r. do dnia 31 grudnia 2017r. oraz postanowiła, że uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega wykonaniu z uwzględnieniem wypłaconych już powodowi zaliczek kwartalnych.

Następnie zaś w sposób absolutnie bezprawny, uchwałą nr 9/ (...) z dnia 20 czerwca 2018r. Rada Nadzorcza strony pozwanej uchyliła w/w uchwałą nr 78/ (...) Rady Nadzorczej z dnia 28 marca 2018r. o przyznaniu powodowi premii rocznej oraz postanowiła, że uchwała ta wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Wskazać należy, iż na gruncie prawa pracy w przedmiocie przyznania pracownikowi przez pracodawcę świadczeń pieniężnych, a następnie ich cofnięcia (chodziło o nagrodę pieniężną) wypowiedział się Sąd Najwyższy, przykładowo wskazując w wyroku z dnia 21 stycznia 2011 r., sygn. II PK 169/10 (OSNP 2012/7-8/86), iż pracownikowi przysługuje roszczenie o nagrodę w sytuacji gdy pracodawca przyznał już pracownikowi nagrodę, a następnie odmawia jej wypłaty. Pracownik ma wtedy roszczenie o nagrodę, a źródłem tego roszczenia jest oświadczenie woli pracodawcy tworzące prawo do danego świadczenia pieniężnego (w tym wypadku nagrody) po stronie pracownika.

Niezależnie jednak od powyższego, Sąd wskazuje, iż stosownie do art. 300 k.p. w sprawach nieunormowanych przepisami prawa pracy do stosunku pracy stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego.

Zgodnie zaś z art. 61 § 1 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Odwołanie takiego oświadczenia jest skuteczne, jeżeli doszło jednocześnie z tym oświadczeniem lub wcześniej.

Bezspornym jest, że powód zapoznał się z oświadczeniem Rady Nadzorczej strony pozwanej o przyznaniu mu premii rocznej, tj. z uchwałą nr 78/ (...) z dnia 28 marca 2018r., na długo przed wydaniem przez Radę Nadzorczą uchwały nr 9/ (...) z dnia 20 czerwca 2018r. o uchyleniu wcześniejszej uchwały nr 78/ (...) z dnia 28 marca 2018r.

Wobec powyższego stwierdzić należało, iż ewentualne odwołanie oświadczenia pracodawcy o przyznaniu powodowi premii mogłoby nastąpić jedynie za zgodą powoda, a której powód nigdy nie wyraził.

Zatem pozwana Spółka nie mogła jednostronnie cofnąć swojego oświadczenia woli o przyznaniu powodowi nagrody rocznej za 2017 rok. Jest to sprzeczne z art. 61 k.c., a nadto z zasadami prawa pracy.

Pozwany pracodawca zarzucił nadto, że powód miał interes prawny w zakwestionowaniu ważności uchwały nr 9/ (...) z czerwca 2018 r. w drodze powództwa o stwierdzenie jej nieważności, jednak z takim powództwem nie wystąpił.

W tej sytuacji wyjaśnić należy, iż stosownie do art. 262 § 1 k.p. spory o roszczenia ze stosunku pracy rozstrzygają Sądy powszechne, zwane "Sądami Pracy".

Powodowi w sposób oczywisty przysługiwała droga sądowa – przed Sądem Pracy – do dochodzenia należnych mu roszczeń wynikających ze stosunku pracy łączącego go ze stroną pozwaną.

Z tych przyczyn Sąd uznał za bezpodstawne i bezzasadne twierdzenia pozwanej Spółki, że powód nie kwestionując uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 20 czerwca 2018r. w drodze powództwa o stwierdzenie jej nieważności, w istocie świadomie przyznał „ważność” tejże uchwały. Rada Nadzorcza strony pozwanej korzystając ze swojego uprawnienia uchwałą nr 78/ (...) z dnia 28 marca 2018r. przyznała powodowi premię roczną za rok obrotowy 2017. Jak już Sąd wskazał, z momentem zapoznania się przez powoda z treścią decyzji o przyznaniu mu premii, jednostronne cofnięcie oświadczenia woli w tym przedmiocie przez stronę pozwaną stało się niemożliwe. Pomimo, że kolejna uchwała Rady Nadzorczej pozwanej nr (...) istnieje w obrocie prawnym i formalnie jest ważna, to nie może wywołać zamierzonego przez pozwaną skutku w sferze praw pracowniczych powoda. Tym samym wystąpienie powoda z powództwem o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały nie było konieczne. Co więcej, z samego faktu jej niezaskarżenia nie można wywodzić, że powód zgodził się na cofnięcie przez pracodawcę decyzji o przyznaniu mu premii.

Także za nieuzasadniony uznał Sąd podniesiony przez pozwaną Spółkę zarzut, iż z treści zawartego przez strony w dniu 27.12.2017r. porozumienia o rozwiązaniu umowy o pracę, wynika, że porozumienie to wyczerpało wszelkie roszczenia stron względem siebie, wynikające lub mogące wyniknąć w przyszłości z rozwiązanej umowy o pracę.

W istocie taki zapis znalazł się w §2 ust.1 wskazanego porozumienia, z tym, iż na końcu strony dodały: „z zastrzeżeniem zapisów §3”.

Zaś w § 3 lit. b wskazanego porozumienia w przedmiocie rozwiązania umowy o pracę z dnia 27 grudnia 2017r. (którego zawarcia, jak i treści strona pozwana nie kwestionuje) strona pozwana zobowiązała się zaspokoić roszczenia powoda z tytułu należnych mu świadczeń pieniężnych, o których mowa w § 8 (wynagrodzenie stałe), § 9 (premia roczna) i § 10 (nagroda roczna) umowy o pracę, za okres do dnia 31 grudnia 2017r., w terminach i na warunkach określonych w tejże umowie o pracę.

Także w tym kontekście, twierdzenia strony pozwanej dotyczące konieczności skierowania przez powoda swojego roszczenia na drogę postępowania cywilnego lub gospodarczego są absurdalne i całkowicie nieuzasadnione. Roszczenie powoda wynika wprost ze stosunku pracy, jego przedmiotem jest bowiem wypłata jednego ze składników wynagrodzenia. Fakt wcześniejszego ustania stosunku pracy nie ma tutaj żadnego znaczenia.

Strona pozwana podniosła nadto, że żądanie powoda jest niezgodne z przepisami prawa, w tym z treścią przepisów art. 8 k.p. i art. 5 k.c. Poza tym nie wskazała, które konkretnie przepisy prawa miałyby zostać w tym wypadku naruszone, ani na czym konkretnie miałyby polegać naruszające zasady współzycia społecznego zachowanie powoda albo też sprzeczne ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa.

Art. 5 k.c. stanowi, że nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współzycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

Z kolei art. 8 k.p. wskazuje, że nie można czynić ze swego prawa użytku, który byłby sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub zasadami współzycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

Przepis art. 8 k.p. określa dwie postacie nadużycia prawa. Pierwszą z nich jest korzystanie z prawa wbrew jego społeczno-gospodarczemu przeznaczeniu, czyli celowi, jakiemu prawo ma służyć, drugą natomiast polega na korzystaniu z prawa w warunkach sprzecznych z zasadami współzycia społecznego (to jest regułami, które nie będąc normami prawnymi, określają zachowania ludzi w ich wzajemnych stosunkach, a więc zgodnie z wymaganiami moralności, uznanymi regułami obyczajowymi oraz zasadami etycznego i uczciwego postępowania (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 kwietnia 2016r., sygn. III APa 6/16, LEX nr 2044395).

Warto wskazać na stanowisko judykatury, zgodnie z którym treść klauzuli generalnej zawarta w art. 8 k.p. ujęta jest przedmiotowo, a nie podmiotowo. Nie kształtuje ona praw podmiotowych, nie zmienia i nie modyfikuje praw, jakie wynikają z innych przepisów prawa. Przepis ten upoważnia Sąd do oceny, w jakim zakresie, w konkretnym stanie faktycznym, działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie jego prawa i nie korzysta z ochrony prawnej. Stosowanie art. 8 k.p. (podobnie jak art. 5 k.c.) pozostaje zatem w nierozłącznym związku z całokształtem okoliczności konkretnej sprawy (wyrok Sądu Najwyższego z 20 grudnia 2013 r., II PK 91/13, LEX nr 1448329).

Zdaniem Sądu nie sposób doszukać się w postępowaniu powoda nadużycia jego prawa do wynagrodzenia zagwarantowanego mu w umowie o pracę i w sposób jednoznaczny przyznanej uchwałą Rady Nadzorczej z 28.03.2018r. Powód wykazał, że strona pozwana przyznała mu premię roczną w wysokości 104.256 zł, a strona pozwana nie negowała prawdziwości tej okoliczności. Powód tym samym nabył prawo do premii rocznej i przysługuje mu roszczenie o jej wypłatę. Pozwana podnosząc w tym zakresie zarzut wynikający z art. 8 k.p. i art. 5 k.c. w istocie przyznała, że powodowi przysługuje prawo do premii rocznej. Oczywiście jest bowiem, że w/w zarzuty mogą zostać podniesione tylko przeciwko podmiotowi, któremu dane prawo przysługuje.

Dodatkowo ponownie w tym miejscu wskazać trzeba, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że w roku 2017r. powód wykazał się wzorowym wypełnianiem obowiązków, a o czym świadczy fakt, że pozwana Spółka po raz pierwszy od czterech lat wypracowała zysk netto znacznie przekraczający założenia planu rzeczowo-finansowego. Z punktu widzenia zasad współzycia społecznego za uczestnictwo w osiągnięciu ponadprzeciętnych

wyników finansowych Spółki, powodowi z pewnością należy się wypłata dodatkowej gratyfikacji w postaci premii. Tym samym działanie powoda było uprawnione i zgodne nie tylko z przepisami prawa pracy, ale również z zasadami współzycia społecznego i społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa do żądania wypłaty należnego powodowi wynagrodzenia.

Mając na względzie powyższe rozważania, Sąd w punkcie I-wszym sentencji wyroku, na podstawie art. 80 k.p. zasądził na rzecz powoda od strony pozwanej kwotę 73.761,12 zł brutto tytułem premii rocznej za 2017 r. Wysokość tej premii nie była przez pozwaną Spółkę kwestionowana, a nawet została przyznana.

Orzeczenie o odsetkach ustawowych za opóźnienie w płatności należnej powodowi kwoty głównej roszczenia Sąd oparł na treści art. 481 §1 k.c., zasądzając je od dnia 14.07.2018r. do dnia zapłaty, gdyż zgodnie z § 9 ust. 4 umowy o pracę: „premia roczna podlega wypłacie w terminie 14 dni od dnia odbycia Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia, zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za ostatni rok obrotowy.”

Z uwagi na fakt, że Zwyczajne Walne Zgromadzenie strony pozwanej zatwierdzające sprawozdanie finansowe za rok 2017 odbyło się w dniu 29 czerwca 2018r., termin wymagalności roszczenia powoda o zapłatę należnej mu premii rocznej przypadał na dzień 13 lipca 2018r. Wobec powyższego odsetki od dochodzonego przez powoda roszczenia zostały zasądzone od dnia 14 lipca 2018r.

Orzeczenie o kosztach postępowania zawarte w punkcie II-gim sentencji wyroku Sąd oparł na 98 k.p.c. w związku z faktem, że powództwo zostało uwzględnione w całości. Na koszty poniesione przez powoda złożyły się koszty procesu w kwocie 7.739 zł, a w tym: uiszczona przez powoda opłata sądowa od pozwu w kwocie 3.689 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda w wysokości 4.050 zł ustalone zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 t.j.).

Rozstrzygnięcie o rygorze natychmiastowej wykonalności zawarte w punkcie III-cim sentencji wyroku Sąd oparł na treści art. 477² § 1 k.p.c. uwzględniając fakt, iż wysokość jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda wynosiła 21.720 zł brutto.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.